

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/349/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215204398
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3215204398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu SATRO s.r.o., so sídlom Hodonínska 25, Bratislava, IČO 31 335 161, zastúpeného STANO a partneri s.r.o., so sídlom Nám. 1. mája 16, Bratislava proti žalovanému Ing. P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/X, K. nad K. - M. R., o zaplatenie 71,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 6C/346/2015-35 zo dňa 14. júna 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 71,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 71,98 eur od 07.05.2014 do zaplatenia s tým, že dňa 04.04.2012 uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. 311500197, predmetom ktorej bolo zriadenie a prevádzkovanie služieb televíznych káblových rozvodov. Žalovaný si zvolil programový balík "Digitálna televízia (MINI + KLASIK)", za ktorý mal uhrádzať 69,66 eur polročne. Z dôvodu, že žalovaný neuhradzoval žalobcovi cenu za poskytnuté služby, žalobca dňa 18.06.2014 od zmluvy odstúpil. Žalovaný nezaplatil žalobcovi poplatok za obdobie od 01.11.2013 do 06.05.2014 v sume 71,98 eur. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 04.04.2012 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. 311500197 (ďalej aj len "zmluva"), predmetom ktorej bolo zriadenie prístupu k elektronickej komunikačnej sieti a poskytovanie elektronických komunikačných služieb v zmysle VP a s tým spojené poskytnutie zariadení potrebných na príjem služby v súlade so špecifikáciou služieb. Konkrétne sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému služby televíznych káblových rozvodov, a to programový balík "Digitálna televízia (MINI + KLASIK)", za ktorý sa žalovaný zaviazal platiť cenu podľa VP a cenníka. Účastníci sa dohodli na aktivácii služby dňa 04.04.2012 a dobe viazanosti do 30.04.2014. Žalobca poskytol žalovanému pri podpise zmluvy zariadenie na príjem služieb poskytovaných žalobcom, a to Dekodér Fortis FC 7144, na ktorý sa vzťahovala záručná doba 24 mesiacov. Dňa 24.09.2013 žalovaný žalobcovi mailom oznámil, že v nedeľu pri zapnutí televízie vyšľahol z dekodéra plameň a žiadal o radu, ako má postupovať. Ďalej uviedol, že zariadenie by malo byť v záruke. Žalobca žalovanému mailom odpovedal, že zariadenie už má uplynutú záručnú lehotu a žalovaný si môže nový set top box zakúpiť za 59,- eur alebo prenajať za 2,50 eur mesačne pri 12 - mesačnej viazanosti alebo za 3,- eura bez viazanosti. Z dôvodu, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby za obdobie od 01.11.2013 do 06.05.2014 ani do 45 dní po splatnosti, žalobca dňa 18.06.2014 od zmluvy odstúpil. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa §

3 ods. 1 a 2, § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b), § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len zákon o elektronických komunikáciách), podľa § 48 ods. 1 a 2, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 4 a 5, § 451 ods. 1 a 2, § 457 Občianskeho zákonníka. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu, ktorá je zmluvou o poskytovaní verejných služieb podľa zákona o elektronických komunikáciách. Žalobca sa zaviazal zriadiť žalovanému potrebný prístup k verejnej sieti a sprístupniť mu s tým súvisiace služby a žalovaný bol povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa platného cenníka. Zmluva, ktorú účastníci uzatvorili, je spotrebiteľskou zmluvou, keďže žalobca ju uzatvoril ako dodávateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti so žalovaným ako fyzickou osobou - spotrebiteľom. Odstúpením od zmluvy zo strany žalobcu bola zmluva zrušená od začiatku, a preto by mu žalovaný bol povinný vydať iba bezdôvodné obohatenie, t. j. uhradiť iba to, čo na základe zmluvy dostal, teda sumu zodpovedajúcu hodnote služieb, ktoré žalobca reálne žalovanému poskytol. Keďže zmluva bola odstúpením od začiatku zrušená, žalobca nemá nárok na žiadne paušálne poplatky a ani iné poplatky podľa zmluvy. Uvedené vyplýva z § 48, § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka. Všeobecne platí, že zmluva sa odstúpením od nej v celosti od začiatku nezrušuje za podmienky, že sa na tom účastníci dohodli. Takáto dohoda však zároveň musí byť v súlade s právnymi predpismi. V tomto prípade sa účastníci vo všeobecných podmienkach síce dohodli na neskoršej účinnosti odstúpenia od zmluvy, než stanovuje Občiansky zákonník, čím by mal žalobca nárok na úhradu zmluvných záväzkov, ktoré vznikli žalovanému do odstúpenia od zmluvy, no túto zmluvnú podmienku považoval súd za neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a tým aj za neplatnú pre jej rozpor so zákonom, konkrétne s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachováva právo žalobcu (dodávateľa) na všetky poplatky (poplatky za programy bez ohľadu na rozsah ich využitia), zhoršuje postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzuje nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa uvedenej zmluvnej podmienky "dohodnutej" medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Zároveň uvedené všeobecné podmienky vrátane uvedenej neprijateľnej podmienky boli koncipované v rámci štandardnej (tzv. formulárovej alebo aj typovej) zmluvy a neboli individuálne dojednané. Žalobca, ktorý zmluvu vrátane všeobecných podmienok sformuloval, sám a dobrovoľne využil ustanovenie zmluvy o odstúpení, pričom existujú aj iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol, keďže žalobca nepreukázal rozsah bezdôvodného obohatenia žalovaného, teda hodnotu reálne poskytnutých služieb žalovanému. Tento rozsah nevyplýva zo žiadneho, žalobcom predloženého dôkazu, ani z cenníka, ktorými sú zavedené len paušálne ceny za určitý balíček služieb bez ohľadu na reálny rozsah jeho využitia. Pokiaľ ide o obranu žalovaného, tak je pravdou, že nemohol využívať služby žalobcu z dôvodu, že nemal na to od 22.09.2013 funkčné zariadenie. Zariadenie, ktoré mu bolo poskytnuté žalobcom však nereklamoval v súlade so záručným listom a záručnými podmienkami, a preto bol povinný aj naďalej platiť žalobcovi cenu poskytnutých služieb podľa zmluvy. Keďže tak neurobil, no zároveň žalobca preto platne od zmluvy odstúpil, bol by žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba bezdôvodné obohatenie, ktorého rozsah však žalobca nepreukázal, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Odstúpenie bolo žalovanému doručené, čo vplynulo aj z výpovede žalovaného. Pokiaľ by však žalobca od zmluvy neodstúpil, mal by nárok na zaplatenie neuhradeného poplatku za balík služieb, avšak v takom prípade by bolo namieste sa zaoberať tým, či je takýto výkon práva v súlade s dobrými mravmi, keď žalobca v pozícii dodávateľa zavádzal žalovaného v pozícii spotrebiteľa o tom, že záručná doba na zariadenie, ktoré žalobca žalovanému poskytol na príjem služieb, už uplynula. Takýto postup žalobcu je nekalý a poškodzujúci spotrebiteľa. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keďže si ju neuplatnil.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovanému bolo zo strany žalobcu poskytnuté zariadenie - digitálny prijímač a dekodovacia karta. Škoda na poskytnutom zariadení nebola spôsobená žalobcovým zavinením a žalovaný ani nepreukázal dôkaz o reálnom vyhorení digitálneho prijímača. Žalovaný ani len nezavolať príslušného technika a predmetné zariadenie na príslušnej pobočke ani nereklamoval, hoci 09.07.2014

vrátil dekodovaciu kartu osobne na pobočke žalobcu v Topoľčanoch. Žalobca napriek tomu žalovanému poskytol nové zariadenie, ktoré však tento odmietol. Samotné vyhorenie zariadenia nezakladalo ukončenie zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Zmluva medzi nimi bola ukončená zo strany žalobcu až dňa 18.06.2014 z dôvodu nezaplatenia sumy za poskytované služby. Nie je pravdou ako tvrdí v odôvodnení súd, že žalobca mohol zmluvu ukončiť iným spôsobom ako odstúpením od zmluvy. Zákon o elektronických komunikáciách iný spôsob ukončenia zmluvy zo strany podniku - žalobcu nepozná. Východisko súdu, podľa ktorého sa žalobca sám rozhodol dobrovoľne využiť odstúpenie od zmluvy, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami ex tunc, nie je správne. V zmysle zákona o elektronických komunikáciách žalobca nemá možnosť vypovedať zmluvu z dôvodu neuhradenia ceny za službu. V § 44 tohto zákona je totiž explicitný výpočet dôvodov vypovede zmluvy zo strany podniku. Nakoľko ide o lex specialis k Občianskemu zákonníku, žalobca je názoru, že nie je možné uplatniť iný postup v prípade ak dlžník neplní, ako je odstúpenie od zmluvy. Nie je ani pravda, že by žalobca nepreukázal bezdôvodné obohatenie, nakoľko službu poskytol, predmetná služba bola evidentne dojednaná a je známa aj jej výška. Žalobca predmetné preukázal už pri podaní žaloby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby tento zmenil tak že jeho žalobe celkom vyhovie.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobcu písomne uviedol, že s odvolacími tvrdeniami žalobcu nesúhlasí. Poskytnuté zariadenie - dekodér vyhorelo pri bežnej prevádzke po cca sedemnástich mesiacoch. Záručná lehota bola v zmysle záručného listu 24 mesiacov. Bolo mu síce ponúknuté nové zariadenie, ale nie zdarma, ale za cenu 59 eur, prípadne za cenu 2,50 eur mesačne pri 12 mesačnej viazanosti alebo 3 eurá mesačne bez viazanosti. Takúto ponuku odmietol. Zariadenie poskytnuté žalobcom tak využíval len do 22.09.2013, teda do dňa kedy mu vyhorelo, pričom zaplatenú službu mal do 31.10.2013. Pokiaľ ide o preukázanie vyhorenia zariadenia, žalobca mohol vyslať svojho technika na obhliadku zariadenia. Žalovaný jeho poruchu nahlásil cestou emailu cez kontaktný formulár. Okrem toho dňa 09.07.2014 žalovaný na pobočke žalobcu v Topoľčanoch nevrátil len dekodovaciu kartu ale aj samotnej vyhorené zariadenie - dekodér. Žalobca tak mohol obhliadku zariadenia urobiť aj neskôr, keď mu žalovaný priniesol toto zariadenie na jeho pobočku. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

6. V predmetnom spore súd prvej inštancie správne vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca, ktorý sa v podanou žalobou domáhal peňažného plnenia podľa zmluvy o poskytovaní elektronických komunikačných služieb zo dňa 04.04.2012, od tejto zmluvy dňa 18.06.2014 odstúpil. Tento skutkový záver nerozporuje v podanom odvolaní ani žalobca.

7. Súd prvej inštancie správne účinky tohto právneho úkonu žalobcu posúdil podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak, že odstúpením žalobcu od zmluvy došlo k zrušeniu zmluvy o poskytovaní elektronických komunikačných služieb zo dňa 04.04.2012 a to od začiatku. Zmluvné dojednanie o neskoršej účinnosti odstúpenia od zmluvy vyhodnotil súd prvej inštancie ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a preto z tohto dôvodu neplatnú. Voči tomuto záveru súdu prvej inštancie žalobca vo svojom odvolaní nijako nebrazil a je preto dôvodné vychádzať zo záveru, že odstúpením žalobcu od zmluvy sa táto od začiatku zrušila. Pre správnosť tohto záveru nie je pritom právne relevantné, či mal žalobca možnosť, okrem odstúpenia od zmluvy, využiť iný právny prostriedok ukončenia zmluvného záväzkového vzťahu so žalovaným. Podstatné je to, že žalobca od zmluvy uzatvorenej so žalovaným odstúpil a účinky takéhoto odstúpenia sú jasne a zrozumiteľne zákonom stanovené.

8. Keďže odstúpením žalobcu od zmluvy došlo k zrušeniu zmluvy od začiatku súd prvej inštancie správne nároky žalobcu posudzoval podľa § 451 ods. 2 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka ako nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Z hľadiska časového žalobca v podanej žalobe svoje uplatnené nároky vymedzil tak, že ide o odplatu za plnenia, ktoré žalovanému poskytol v období od 01.11.2013 do 06.05.2014. Pre posúdenie dôvodnosti tohto nároku žalobcu, po právnej stránke správne kvalifikovaného ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, je potom podstatné, či žalovaný v uvedenom období získal od žalobcu nejaké plnenie podľa zmluvy o poskytovaní elektronických komunikačných služieb zo dňa 04.04.2012.

9. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že digitálny prijímač, resp. dekodér, ktoré zariadenie žalobca žalovanému podľa vyššie uvedenej zmluvy poskytol a ktoré zariadenie bolo nevyhnutné pre riadne užívanie služieb poskytovaných žalobcom podľa tejto zmluvy, bolo zničené požiarom dňa 22.09.2013. Žalobca v podanom odvolaní tento skutkový záver súdu prvej inštancie spochybňuje tým, že žalovaný nepredložil v spore dôkaz o reálnom zničení tohto zariadenia. S týmto odvolací súd nesúhlasí. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný zničeniu zariadenia oznámil žalobcovi mailovou správou zo dňa 24.09.2013. Žalobca v odpovedi na túto správnu zničeniu zariadenia nijako nespochybňoval a sám žalovanému navrhol zakúpenie nového zariadenia, aj keď zničené zariadenie bolo ešte v záruke. Hoci to bol samotný žalobca, kto mal možnosť k zariadeniu u žalovaného vyslať svojho technika na preverenie funkčnosti zariadenia, žalobca toto neurobil a svojho technika žalovanému ponúkol len pre účely doručenia a zapojenia nového zariadenia, pre prípad, že by si ho žalovaný kúpil. Spochybňovanie zničeniu zariadenia zo strany žalobcu až po niekoľkých rokoch potom nemožno s ohľadom na zistené skutočnosti hodnotiť inak ako účelové.

10. Odvolací súd tak považuje za zistené, že zariadenie, ktoré žalobca žalovanému poskytol a ktoré bolo nevyhnutné pre riadne užívanie služieb poskytovaných žalobcom podľa zmluvy o poskytovaní elektronických komunikačných služieb zo dňa 04.04.2012 bolo zničené dňa 22.09.2013 a z toho záveru odvolací súd ďalej pri svojich úvahách vychádzal.

11. Keďže žalovaný v období od 01.11.2013 do 06.05.2014 nemal k dispozícii zariadenie potrebné na riadne užívanie služieb poskytovaných žalobcom správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný v uvedenom období neprijal žiadne služby poskytované žalobcom a preto na jeho strane ani nemohlo prísť na úkor žalobcu k bezdôvodnému obohateniu. Nie je pritom významné, či za zničeniu zariadenia podľa zákona zodpovedá žalobca, resp. či došlo k jeho zničeniu jeho zavinením. Pre účely rozhodovania tohto sporu je podstatné, že zariadenie bolo zničené a žalovaný tak nemal reálnu možnosť riadne užívať služby poskytované žalobcom, teda žiadne plnenie od žalobcu neprijal.

12. Preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalovaný uviedol, že náhradu trov odvolacieho konania by požadoval len v prípade, ak by žalobca ďalej trval na svojich nárokoch a on by musel vec postúpiť svojmu právnenému zástupcovi.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).